अथ पञ्चमी। "वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव सर्पिषा। मृधश्च सर्व्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च यजामसि" इति। अथ अक्रूरेण स्वादुतमेन सर्पिषा यागः क्रियते तथैव वृषभेणानेन यजमानाः वयं इन्द्रेणानुगृहीताः सन्तः मृधश्च शत्रूनपि सर्व्वान् पृतनाश्च परकीयसेना अपि जयामसि वशीकुर्म्मः॥

अथ षष्ठी। "यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति शत्रुमायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः" इति। यस्य यजमानस्यायमृषभः हविर्भूत्वा इन्द्रार्थं परितो नीयते। स यजमान आयन्तमागच्छन्तं शत्रुं जयति। अपि च पृतन्यतः अस्मद्विरोधिनां सेनामिच्छतः पुरुषान् सर्व्वानपि हन्ति॥

अथ सप्तमी। "नृणामह प्रणीरसत्। अग्र उद्भिन्दतामसत्" इति। अयं वृषभयाजी नृणां मनुष्याणां प्रणीरसत् प्रकर्षेण नेता भवतु। अहमपि च उद्भिन्दतां विरोधिजनोच्छेदनं कुर्व्वतां पुरुषाणां मध्ये अयमग्रे असत् प्रथमप्रवृत्तो अभवम्। यस्य शृङ्ग इत्यादयश्चत्वारो मन्त्रा ऐन्द्रमृषभमालभत इत्येतस्मिन् पशावुपहोमार्थाः॥

अथाष्टमी। "इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व। नीचा विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः। निशृणीह्यावाधं यो नो अस्तु। उरुं नो लोकं कृणुहि जीरदानो" [३] इति। हे इन्द्र तनुवा अस्मच्छरीरेषु शुष्मं बलं मेरयस्व प्रेरय। विश्वाः अभिमातीः पाप्मनो नीचैः कृत्वा अभितिष्ठ अभितोऽवस्थितं कुरु। योऽयं नोऽस्माकं अपरैः सम्पादित आबाधोऽस्ति तमाबाधं निशृणीहि